ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ κ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟ ΑΥΤΖΗ για το βιβλίο του «ΖΩΗ ΣΤΗ ΣΤΑΧΤΗ-ΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΝΥΧΤΕΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ» από τις ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

on Ιουνίου 03, 2022

Καλημέρα σας, σήμερα στο **BEAUTY DAYS WITH A BOOK** φιλοξενούμε το συγγραφέα κ. **ΜΕΡΚΟΥΡΙΟ ΑΥΤΖΗ**, του βιβλίου **«ΖΩΗ ΣΤΗ ΣΤΑΧΤΗ-ΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΝΥΧΤΕΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ»**, που εκδόθηκε από τις **ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ**.

Κε ΑΥΤΖΗ, ευχαριστούμε που δεχτήκατε να μιλήσουμε, για να γνωρίσουμε το βιβλίο σας, " ΖΩΗ ΣΤΗ ΣΤΑΧΤΗ-ΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΝΥΧΤΕΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ".

Καλημέρα σε σας και στους εκλεκτούς αναγνώστες σας!
1)Συστήστε μας με λίγα λόγια το βιβλίο σας. Τι ιδιαίτερο θα διαβάσουμε σ αυτό? Αν ήσασταν ένας απλός αναγνώστης του, ποια θα θεωρούσατε ότι είναι τα δυνατά του στοιχεία?

Απ.: Πρόκειται για ένα ιστορικό μυθιστόρημα που παρακολουθεί στενά τη ζωή μιας νεαρής γυναίκας, της Χρυσαυγής Μικροπούλου, και των μελών της οικογένειάς της, που στις αρχές του 20ου αιώνα ζουν και δραστηριοποιούνται στην Τραπεζούντα του Πόντου. Παράλληλα εξιστορεί τους αγώνες και τις θυσίες των Ελλήνων Ποντίων να ζήσουν ειρηνικά σε μια εποχή που σημαδεύτηκε από πολέμους, μίσος, διωγμούς, λεηλασίες, καταστροφές, βιασμούς, πυρπολήσεις, αμελέ ταμπουρού, πορείες θανάτου, στάχτη, γενοκτονία, προσφυγιά.
Σε ό,τι αφορά στους αναγνώστες, πιστεύω πως ο καθένας έχει τις προσλαμβάνουσές του και προσλαμβάνει το ένα ή το άλλο από τη δική του οπτική γωνία. Συνεπώς, άλλα είναι τα δυνατά σημεία για τον άλφα αναγνώστη και άλλα για τον βήτα. Πιστεύω πως υπάρχουν πολλές δυνατές σκηνές απ' τις πρώτες σελίδες ως την τελευταία, σκηνές που διεγείρουν κι απογειώνουν το συναίσθημα. Σκηνές που προκαλούν τον θαυμασμό και τον αισθησιασμό αλλά και σκηνές που κόβουν την ανάσα, που ισοδυναμούν με γροθιά στο στομάχι. Θα ξεχωρίσω εκείνες στις οποίες πρωταγωνιστεί η σαλή που ακούει στο όνομα Λεϊλά. Επίσης πολλές είναι οι δυνατές σκηνές που εκτυλίσσονται κατά την προσπάθεια του Νικηφόρου να επιστρέψει στην πατρίδα και να ανταμώσει με την αγαπημένη του, τη Χρυσαυγή. Αλλά και πολλές από τις ωμές σκηνές βίας που ασκούν οι τσέτες και οι εθνικιστές αντάρτες κατά των χριστιανών.

2)Πείτε μας πως σας ήρθε η έμπνευση για αυτή την ιστορία? Ποιος είναι ο δικός σας τρόπος να εμπνέεστε; Από αληθινά γεγονότα; Από ερεθίσματα ή εμπειρίες χρόνων που υποβόσκουν στο συναίσθημά σας ή από κάποια στιγμιαία παρόρμηση;

Απ.: Όπως και σε πολλούς συναδέλφους μου, το παν είναι το ερέθισμα κι αυτό μπορεί να προέλθει είτε από τον κοινωνικό περίγυρο είτε από την ιστορία, αλλά και από κάτι που θα διαβάσω ή θα ακούσω και θα με συγκινήσει, από κάτι που θα δω να συμβαίνει στη σύγχρονη πραγματικότητα.
Στην προκειμένη περίπτωση, το ερέθισμα ήταν συγκερασμός πολλών πραγμάτων. Πιο αναλυτικά: ο Πόντος έγινε κομμάτι της ζωής μου από τον πρώτο καιρό του έγγαμου βίου μου. Χάρη στη Σίσσυ μου, που είναι γέννημα θρέμμα Πόντια, λέξεις, φράσεις, χωρατά, παραδοσιακά εδέσματα, τραγούδια, γλέντια, χοροί, έγιναν σταδιακά στοιχεία της μύησής μου σ' έναν κόσμο και μια κουλτούρα, για τα οποία ελάχιστα γνώριζα. Και είχε στη μύησή μου αυτή σημαντικό ρόλο εκτός από τη Σίσσυ με τις περιγραφές και τις θύμησες που είχε από τη γιαγιά της, την ηρωίδα του βιβλίου, που

κάποτε έπαιρναν τη μορφή αφήγησης και ο Μόντε Χρήστο, το μοναδικό εν ζωή σερνικό της ηρωίδας, που σε κάθε συνάντησή μας σκάρωνε με τα πνευστά ή το μπουζούκι του νότες του Πόντου. Κάπως έτσι, μόλις πριν δυο χρόνια ήρθε στην επιφάνεια και στα έκπληκτα μάτια μου, σαν από ανασκαφή, κι ένα κασελάκι της γιαγιάς με κειμήλια μεγάλης συναισθηματικής αξίας, καθώς και η επιθυμία της να γίνει η ζωή της βιβλίο. *«Τις στιγμές της ζωής μου, που απλόχερα σου χάρισα»* έγραφε *«βάλ' τες στο χαρτί στρωτά, ώστε να τις διαβάσουν όλοι. Κάν' τες εικόνες να μπορούν να τις καταλαβαίνουν, να τις θυμούνται. Και μην ξεχνάς: έρωτες, γέλια, χαρές, πόνος, έχθρες, ζωή, θάνατος, όλα ένα. Σφιχταγκαλιασμένα. Έτσι είναι η ζωή. Κάνει κύκλους, μικραίνει, αλλά ποτέ δεν κλείνει. Κι ο κόσμος μπορεί να φθίνει, να ζαρώνει, μα ποτέ δε σβήνει. Ο κόσμος είμαστε εμείς. Και εμείς έχουμε ο ένας τον άλλο. Ο άλλος είναι η συνέχειά μας. Αυτό κάνε κι εσύ. Αναζήτησε τον άνθρωπο όπου και αν βρίσκεται. Μοιράσου μαζί του. Είναι άκρως λυτρωτικό να ξυπνάς, να σηκώνεις το βλέμμα σου και να σε τυφλώνει η έσχατη λάμψη του άρματος του ήλιου…»* Χωρίς να το καταλάβω, μ' έναν μαγικό τρόπο, ο πυρήνας και οι βασικοί ήρωες του ιστορήματος είχαν πάρει σχήμα και πνοή. Η συνέχεια χτίστηκε λίγο-λίγο με μεθοδική δουλειά, ενδελεχή έρευνα, μελέτη και διασταύρωση των πηγών και φυσικά με γράψιμο σβήσιμο ξανά και ξανά, μέχρι να έρθει το επιθυμητό.

3)Ποιο είναι το μήνυμα που θέλετε να αποκομίσει ο αναγνώστης σας?

Απ.: Μέσα από το βιβλίο αυτό θέλησα να εκφράσω τον θαυμασμό μου πρωτίστως στην ηρωίδα του βιβλίου, τη Χρυσαυγή Μικροπούλου, αλλά και τον θαυμασμό μου προς όλους εκείνους τους Έλληνες που μέσα σε αντίξοες συνθήκες, κατά τη σουλτανική απολυταρχία, είχαν κατορθώσει σημαντικά επιτεύγματα σε όλους τους τομείς: στο εμπόριο, την οικονομία, τον πολιτισμό, την εκπαίδευση των παιδιών τους, στη θρησκεία, στη ζωή. Και δεν έπαψαν να αγωνίζονται για την ειρήνη ακόμα και όταν ξεκίνησαν οι πόλεμοι (πρώτα οι Βαλκανικοί και κατόπιν ο Μεγάλος πόλεμος)και οι Νεότουρκοι με τους τσέτες και τους εθνικιστές στην αρχή και μετέπειτα ο Μουσταφά Κεμάλ, που ονομάστηκε Ατατούρκ, έβαλαν σε εφαρμογή το σατανικό τους σχέδιο. Ένα σχέδιο καλά ενορχηστρωμένο που περιλάμβανε βιασμούς, λεηλασίες, μαζικές πυρπολήσεις, σφαγές, κρεμάλες και με την καθοδήγηση του Γερμανού αρχιστράτηγου Λίμαν Φον Σάντερς και αμελέ ταμπουρού και εξαντλητικές πορείες θανάτου, αλλά και ό,τι πιο νοσηρό μπορούσε να σκαρφιστεί το διεστραμμένο τους μυαλό. Όλα τα παραπάνω, που με παραστατικότητα περιγράφονται στις σελίδες του βιβλίου, είναι και το βαθύτερο μήνυμα προς τον αναγνώστη. Και μακάρι και με αυτό το μυθιστόρημα να γίνουν ευρέως γνωστά τα φρικιαστικά γεγονότα της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου, ώστε με την μνήμη άσβεστη να έρθει και η δικαίωση. Για να μην υπάρξει ποτέ ξανά γενοκτονία, κάτι που δυστυχώς γίνεται στις μέρες μας.

4)Πως αποφασίσατε τον τίτλο του βιβλίου, υπήρξε κάποιος άλλος που απορρίφθηκε?

Απ. Είμαι από τους συγγραφείς που παράλληλα με τον βασικό πυρήνα του έργου και τη σκιαγράφηση των βασικών χαρακτήρων του βρίσκω και τον τίτλο. Στο μυθιστόρημα αυτό αν και στην αρχή υπήρξαν δυο τρεις υποψήφιοι τίτλοι, τελικά από το 2ο κεφάλαιο επικράτησε ο συγκεκριμένος, ΖΩΗ ΣΤΗ ΣΤΑΧΤΗ, αφού τα δύο ουσιαστικά του, η «Ζωή» και η «στάχτη» περικλείουν νοηματικά ολόκληρο το μυθιστόρημα. Με τον υπότιτλο μάλιστα «ΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΝΥΧΤΕΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ» θέλησα να προσδιορίσω τον ακριβή χώρο και χρόνο δράσης των χαρακτήρων, ώστε ο αναγνώστης διαβάζοντας και το οπισθόφυλλο να υποψιαστεί εξ αρχής το ιστορικό πλαίσιο του μυθιστορήματος.

5) Μιλήστε μας για την συνεργασία σας με τις ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ.

Απ.: Είναι μία συνεργασία δεκατεσσάρων (14) χρόνων. Ξεκινάει το 2008 με το «Όστρακο στα μαλλιά», το πρώτο μου ιστορικό μυθιστόρημα για νέους και από εκείνη τη στιγμή είναι αδιάλειπτη. Μια συνεργασία που βασίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη, στη συνέπεια, τη στενή επικοινωνία, την αλληλοεκτίμηση, τον αλληλοσεβασμό, στοιχεία εποικοδομητικά που δίνουν το αποτέλεσμα που βλέπετε, τα βιβλία μας.

6)Ποιος πιστεύετε ότι πρέπει να είναι ο κύριος στόχος κατά τη συγγραφή ενός βιβλίου? Το οικονομικό όφελος, η φήμη ή η ικανοποίηση μιας εσωτερικής ανάγκης?

Απ.: Ποτέ δεν άρχισα να γράφω κάποιο μου βιβλίο έχοντας στο νου το οικονομικό όφελος. Δεν είναι αυτός ο κύριος στόχος μου. Ο πρωταρχικός στόχος, πιστεύω, –τουλάχιστον σε μένα αυτό ισχύει– είναι η ανάγκη που έχει ο δημιουργός να εκφραστεί και μέσω των βιβλίων του να επικοινωνήσει με τους αναγνώστες του, να μοιραστεί μαζί τους όλα αυτά που ο ίδιος αξιολογεί ως ωφέλιμα. Φυσικά, από ένα σημείο και μετά μαζί με το τερπνό σοβαρό κίνητρο αποτελεί και το οικονομικό όφελος. Και ποιος δεν επιθυμεί τα βιβλία του να είναι μεταξύ των ευπώλητων τίτλων, θα ήταν ψέμα να το αρνηθώ. Κάτι που δυστυχώς δεν είναι εύκολο ούτε δεδομένο. Πρέπει να δουλέψεις πολύ σκληρά με συνέπεια, με μεράκι, ευρηματικότητα και επιμονή για να έρθει η στιγμή αυτή. Και πάντα να δίνεις τον καλύτερο εαυτό σου, κείμενα ζηλευτά. Έτσι, με τον καιρό έρχεται και η αναγνώριση από τους αναγνώστες πρωτίστως αλλά και από τα mediaκαι χτίζεται το καλό όνομα, που συμβάλει θετικά στην όλη προσπάθεια.

7)Εσείςδιαβάζετε? Γιατί πιστεύετε πως πρέπει να διαβάζουμε βιβλία?

Απ.: Φυσικά. Και διαβάζω για δύο λόγους. Πρώτον, για να ικανοποιήσω την ανάγκη μου να ταξιδέψω νοερά, να γνωρίσω πράγματα και καταστάσεις και να ευχαριστηθώ. Και δεύτερον, για ανατροφοδότηση. Μέσω της ανάγνωσης, μέσω του εμπλουτισμού των γνώσεων μου αλλά και της εξάσκησης η τέχνη μου εξελίσσεται και τελειοποιείται. Και μακάρι τη μαγεία της ανάγνωσης να την ανακαλύψουν όλοι. Τότε είναι σίγουρο πως θα αγαπήσουν τα βιβλία, θα αγαπήσουν το διάβασμα και τα οφέλη είναι πολλά. Πρωτίστως το ταξίδι μέσα στις σελίδες του βιβλίου και μέσω αυτών σε μέρη που πιθανόν να μην έχουμε επισκεφτεί. Αλλά και η τέρψη και αγαλλίαση της ψυχής, η εγρήγορση του μυαλού, η ικανοποίηση των συναισθημάτων είναι μερικά από τα οφέλη.

8)Σας έχουμε γνωρίσει από τα βιβλία που γράψατε για παιδιά και τώρα με το πρώτο σας ιστορικό μυθιστόρημα για ενήλικες. Ποια είναι τα επόμενα συγγραφικά σας σχέδια.

Απ.: Υπάρχουν ήδη κάποια μισοτελειωμένα κείμενα για παιδιά και κάποια για ενηλίκους, των οποίων ο πυρήνας και οι βασικοί χαρακτήρες έχουν αποκτήσει και σχήμα και πνοή. Το ποιο από αυτά θα είναι το επόμενο έργο μου θα εξαρτηθεί α) από το ποιο θα «γονιμοποιήσει» πρώτο η έμπνευση και β) από τις συνθήκες που θα επικρατούν τη στιγμή που θα αντικρίσουν το φως του ήλιου. Υπομονή λοιπόν και ο χρόνος θα το δείξει. Το βέβαιο είναι πως εφεξής την ώρα της γραφής οι ιδεατοί αναγνώστες που θα έχω μπροστά μου, ανάλογα με το θέμα και τη διάθεση, θα είναι άλλοτε τα παιδιά και άλλοτε οι ενήλικες.

9)Μιλήστε μας για εσάς για να σας γνωρίσουμε καλύτερα

Απ.:Από τις πρώτες μέρες της ζωής μου λόγω καταγωγής ήρθα σε επαφή με τη φύση. Έπαιξα με τα χώματα. Παιχνίδια μου ήταν τα ξύλα, οι πέτρες, το νερό αλλά και απλά υλικά που έβρισκα εύκαιρα. Είμαι παιδί του χωριού και αυτό θα πει πως με τα άλλα παιδιά παίζαμε αχόρταγα στις αλάνες και δεν αφήναμε σπιθαμή γης στην ευρύτερη περιοχή που να μην την ανακαλύψουμε. Αρκεί να πω πως κολύμπι έμαθα στα γύρω ποτάμια. Η φύση λοιπόν αναπόφευκτα επηρέασε την ιδιοσυγκρασία μου αλλά και την προσωπικότητά μου. Ανέκαθεν απολάμβανα τη βόλτα στο δάσος, το σύρσιμο των ποδιών μου στο χαλί που τα φύλλα στρώνουν το φθινόπωρο κάτω απ' τα δέντρα, το κελάηδημα των πουλιών, το ποτάμι να κελαρύζει, να παρατηρώ τα έντομα. Αγαπώ τα ζώα, με τα άλογα ειδικά χαλαρώνω ιδιαίτερα, ίσως γιατί ο παππούς είχε άλογο και πάντα με έπαιρνε μαζί του όποτε πήγαινε στα χωράφια. Από τότε, όποτε είναι εφικτό, επιδιώκω να κάνω ιππασία. Αγαπώ ιδιαίτερα και τη θάλασσα, τα ζώα της και ανησυχώ για το μέλλον τους – δυστυχώς υπάρχουν πολλά θαλάσσια είδη που κινδυνεύουν με εξαφάνιση. Πάνω στο θέμα αυτό ενοχλούμαι από την ανευθυνότητα εκείνων που θάβουν τα αποτσίγαρα στην άμμο ή εγκαταλείπουν τα πλαστικά στην αμμουδιά. Σε κάθε περίπτωση μου αρέσει να ακούω τον παφλασμό των κυμάτων και να απολαμβάνω παρέα με την οικογένειά μου ή και φίλους την ανεμελιά σε κάποιο ήσυχο παραλιακό ταβερνάκι. Μου αρέσει επίσης η καλή παρέα, οι αυθόρμητες συζητήσεις. Αγαπώ τη μουσική, ανάλογα με τη διάθεσή μου ακούω όλα τα είδη. Φυσικά απολαμβάνω την ανάγνωση ενός καλού λογοτεχνικού βιβλίου και μ' αρέσει τέλος να ταξιδεύω και να γνωρίζω νέους τόπους.

Τελειώνοντας με τις ερωτήσεις θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για ακόμη μια φορά και θα ήθελα να μας πείτε που και πως μπορούμε να βρούμε εσάς και το βιβλίο σας.

Απ.:Κι εγώ σας ευχαριστώ για την τιμή και τη συνομιλία μας.
Το βιβλίο μπορείτε να το βρείτε σε όλα τα βιβλιοπωλεία είτε άμεσα είτε με παραγγελία καθώς και απευθείας από τον εκδοτικό οίκο Ψυχογιός, είτε μέσω του siteείτε τηλεφωνικά.
Για μένα και το έργο μου θα βρείτε στοιχεία στις παρακάτω διευθύνσεις:
http://merkouriosaytzis.psichogios.gr,
https://www.facebook.com/merkourios.aytzis, https://www.instagram.com/merkourios.aytzis_bookshelf/,

και στο e-mail: merkouriosaytzis@gmail.com

ΖΩΗ ΣΤΗ ΣΤΑΧΤΗ

ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΣ ΑΥΤΖΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ - PSICHOGIOS PUBLICATIONS

Ημ/νία έκδοσης 5 Μαΐ 2022

Θεματική Κατηγορία Ιστορικό Μυθιστόρημα

Σειρά Ελληνική λογοτεχνία

Είδος Μυθιστόρημα

Τραπεζούντα, αρχές του 20ού αιώνα.

Η πόλη μοιάζει με πολύχρωμο μωσαϊκό. Στα σοκάκια της πολιτισμοί, θρησκείες, ιδέες, όλα ζυμωμένα με το αίμα, τον ιδρώτα και τις μάχες χιλιάδων ψυχών. Και ενώ η Οθωμανική αυτοκρατορία καταρρέει, Έλληνες, Τούρκοι και επισκέπτες κάθε φυλής πίνουν καφέ στο μεϊντάνι, συναλλάσσονται, λογομαχούν...

Η Λεϊλά, η «άγια σαλή» της πόλης, την ημέρα κινείται ανάμεσά τους και τους χλευάζει και τα βράδια, μεταμορφωμένη σε Αρσενία, τα βάζει με τους δαίμονες. Οι Νεότουρκοι, ίδιοι δαίμονες, κάνουν τα πάντα για να καθαρίσουν τον τόπο από τους χριστιανούς.

Η Χρυσαυγή, στα δεκαπέντε της, αναστατώνεται όταν η Λεϊλά προφητεύει το μέλλον της. Το πρώτο σκίρτημα δε θα αργήσει να έρθει, όταν στο πρόσωπο του Νικηφόρου θα γνωρίσει την αληθινή αγάπη. Οι δύο νέοι θα αρραβωνιαστούν αλλά η μοίρα έχει άλλα σχέδια γι' αυτούς.

Το Ζωή στη στάχτη. Μέρες και νύχτες Τραπεζούντας αναβιώνει τη ζωή μιας νεαρής γυναίκας και εξιστορεί τους αγώνες των Ελλήνων του Πόντου να ζήσουν ειρηνικά σε μια εποχή που σημαδεύτηκε από πολέμους, διωγμούς, λεηλασίες, καταστροφές, προσφυγιά, στάχτη…